

Preek in de Avondmaalsdienst in Capelle-Schollevaar, 21 februari 2010, 9.15 uur

Thema: 'Overvloedige liefde', naar aanleiding van Mattheüs 26: 6-16 (kerntekst: vers 10)

Een dramatisch moment...

Het is een dramatisch moment. Jezus en Zijn discipelen zijn te gast bij Simon, de melaatse. Ongetwijfeld is Simon een genezen melaatse, genezen door Jezus Zelf. Simon is een dankbare gastheer, en hij zal zeker gezorgd hebben voor een heerlijke maaltijd. Het huis van Simon staat in Bethanië, niet ver van Jeruzalem, vanuit Jeruzalem gezien aan de andere kant van de Olijfberg, aan de oostkant, de woestijnkant. Jezus komt vaak in Bethanië, vooral bij zijn vrienden: Martha, Maria en Lazarus. Maar nu is Hij te gast bij Simon.

En terwijl Hij aanligt voor de maaltijd, komt Maria naar Hem toe, Maria, de zus van Martha. Maria over wie Lukas vertelt dat ze bij een andere gelegenheid aan de voeten van Jezus naar Hem luisterde, terwijl druk Martha aan het bedienen was. Martha kon dat niet zo goed hebben, en ze zei: 'Here Jezus, kijk nou toch! Ik doe al het werk, en mijn zus zit alleen maar te luisteren! Zeg haar dat ze moet helpen!' Juist toen nam Jezus het op voor Maria, en Hij zei: 'Martha, Martha, al dat werk, dat komt wel. Maria heeft de goede keus gemaakt, zij luistert naar wat Ik te zeggen heb.'

Het is diezelfde Maria, die nu weer naar Jezus toekomt. Dat staat er niet bij in Mattheüs 26. Maar ditzelfde

fles leeg over Jezus' hoofd en over Zijn voeten. Het hele huis gaat ernaar ruiken. Inderdaad: een dramatisch moment.

1. De zalving is Maria's daad van geloof

Wat gebeurt hier?! De discipelen van Jezus begrijpen er niets van! Jezus leeft altijd sober. Hij heeft ze altijd geleerd om af te zien van luxe. Jezus heeft altijd gezegd: 'Geef maar weg wat je hebt. Geef het aan de armen, en je zult een schat hebben in de hemel!' En nu dit! Mensenkinderen, die ene fles, dat betekent een vermogen! 'Wat is dat voor een verkwisting?! Als je die fles verkocht had, dan had je ik-weet-niet-hoeveel armen kunnen helpen!'

En dan gaat Jezus spreken: 'Waarom vallen jullie deze vrouw lastig. Zij deed iets goeds, voor Mij. De armen hebben jullie altijd bij jullie, helaas zal dat nooit anders worden. En natuurlijk, je moet ze áltijd helpen, alleen is er nú een uniek moment. Mij hebben jullie niet altijd bij je. Ik zal gaan sterven. En deze vrouw, Maria, heeft dat begrepen. Zij heeft deze kostbare mirre over Mij uitgegoten om Mijn begrafenis voor te bereiden.'

Zó laat Jezus zien dat Hij begrijpt wat Maria bedoelt. Waarom zóveel olie?! Dat is helemaal niet nodig bij een levende. Hoe gaat dat? Als je lekker wilt ruiken, dan doe je klein beetje lekker spul op je huid. Zo was dat toen, zo is het nu nog. Mensen gebruikten die dure olie om lekker te ruiken, en dan natuurlijk een heel klein beetje. Maar wanneer gebruikten mensen heel véél olie? Dat was niet bij de verzorging van een levend lichaam, maar bij de verzorging van een overledene, een dood lichaam. Daarvoor werd véél gebruikt: kostbare olie en specerijen. Want lichamen werden niet onder de grond begraven, maar in een rotsgraf. En het ging erom, dat de geur van de ontbinding zou worden overstemd door die andere geur, die heerlijke geur van de olie.

Wat doet Maria hier? In haar daad laat ze zien, dat ze beseft dat Jezus gaat sterven. En hoe weet Maria dat? Dat weet ze, omdat ze goede geluisterd heeft. Jezus heeft het al vaak gezegd, dat Hij zal gaan lijden en sterven. Vier keer al!

Maar het lijkt wel of het bij de discipelen het éne oor ingaat, het andere oor uit. Bij hen, bij Zijn eigen leerlingen, komt het niet aan, die woorden van Jezus. Maar deze vrouw, Maria, zij heeft het begrepen! Zij neemt de woorden van Jezus serieus. Zij gelooft haar Meester. Hij zal gaan sterven!

Daar moet ze over nagedacht hebben. En ze moet het overwogen hebben: 'Ja, nou kan ik straks wel Zijn dode lichaam gaan zalven, maar ik wil het al éérder laten zien, hoeveel ik van Hem houd!' En zo is het plan gerijpt. 'Ik wil Zijn lichaam zalven voor de begrafenis, maar ik doe het als Hij nog leeft!'

verhaal, over de zalving, vinden we ook bij Johannes en bij Markus. Zij geven weer andere details. Maria heeft iets bij zich: een albasten kruik. Nou, zo'n kruik was op zichzelf al heel kostbaar, heel waardevol. En wat doet Maria, ze maakt die dure kruik niet voorzichtig open, om hem straks weer netjes dicht te maken, nee, ze breekt er de hals af. In de kruik zit olie, niet zomaar olie, nee, een 'pond echte, kostbare nardusmirre', schrijft Johannes. Ongeveer een liter olie, van topkwaliteit! Het is olie die wel 300 schellingen waard is, lezen we weer bij Markus. Nou, één schelling is een dagloon van een arbeider. Dus die fles met olie kost een jaarsalaris! En wat doet Maria? Ze giet de héle

Je kunt merken aan Jezus dat Hij ontroerd is. Deze vrouw heeft Hem begrepen! Zij neemt Jezus op Zijn woord! Daarom zegt Jezus: 'Overal waar het Evangelie wordt gebracht, de goede boodschap, daar zal ook deze daad van haar worden doorverteld: Er was er één, die Hem op Zijn woord geloofde, dat was die vrouw, daar in Bethanië.' Ik las een mooie zin in het bijbelcommentaar van Jacob van Bruggen. 'Alleen een vrouw', schrijft Van Bruggen, 'alleen een vrouw legt de handen op Gods offerlam wanneer het wordt weggevoerd naar het altaar.'

En nu staat daar de Avondmaalstafel. Straks worden we uitgenodigd. 'Alle dingen zijn gereed.' En dan is de vraag: 'Geloof je Jezus echt op Zijn woord? Geloof je, dat Hem nodig hebt? Dat je niet kunt zonder Hem? Geloof je dat Hij ook voor jou Zijn leven gaf aan het kruis? Geloof je dat je daardoor, en daardoor alléén, thuis mag komen bij de Vader?' Als je dat gelooft, dan mag je aangaan. En als je de stap zet en naar voren loopt, dan laat je daarmee zien, dat je de Here Jezus serieus neemt. Dat Zijn woorden je ziel hebben bereikt. Als je het Avondmaal meeviërt, dan zeg je daarmee: 'Ja, Heer, ik heb U nodig, en ik wil nog maar één ding: leven met U! En leven voor U!'

2. De zalving is Maria's daad van liefde

Maria's daad is een daad van geloof. Dat is het éne. Maar er is nog meer. Maria's daad is ook een daad van liefde. Dat is het andere.

Geen prijs was Maria te hoog, om haar liefde te laten zien. Het duurste van het duurste, dat gaf ze, zonder enige reserve. Wat een contrast met Judas! Hij gaat meteen hierna Zijn Meester verkopen. Voor dertig zilverstukken, in die tijd de normale prijs voor een slaaf. Dertig zilverstukken, dat was 120 schellingen. Maria geeft bijna drie keer zoveel uit aan haar Heer. En nog is het maar een symbolische daad. Want niets, niets is genoeg om daarmee haar liefde ten volle uit te drukken.

En opnieuw komen we zo bij het Avondmaal uit. Want Avondmaal vieren, dat is inderdaad een daad van geloof, maar het is ook, en misschien nog wel meer, een daad van liefde. Als je naar voren gaat om brood en wijn ontvangen, dan zeg je daarmee: 'O Here Jezus, ik hoor bij U! Ik houd van U!' Avondmaal vieren is het liefdemaal vieren. Niet voor niets zingen we straks Psalm 116, 'God heb ik lief', en aan het eind van de dienst: 'Mijn Jezus, ik houd van U!' Gemeente, liefde moet je voeden. Zoals dat ook in ene vriendschap is, of in een huwelijk. Liefde wil gevoed worden. En zo is ook het Avondmaal een moment om die liefde te voeden en te vieren.

3. De zalving is Gods bemoediging voor Zijn Zoon

En als je blijk geeft van je liefde voor je Heer, dan gebeuren er wonderlijke dingen. Want zonder dat Maria het beseft, wordt zij hier een instrument in de handen van de Vader, de hemelse Vader. Dat is het derde wat hier gebeurt. Deze zalving is een daad van geloof van Maria, een daad van liefde van Maria, maar deze zalving is vooral een teken van de hemelse Vader Zelf. Vlak voordat Zijn Zoon gaat lijden en sterven, wordt deze Zoon gezalfd. Hij is de Gezalfde. En 'Gezalfde', dat is in het Hebreeuws Messias, en in het Grieks: Christus. Aan de vooravond van de hel bevestigt de Vader: 'Jij bent Mijn Zoon, Jij bent de Gezalfde, Jij bent de Messias, de Christus!' 'Gij zalft mijn hoofd met olie.' Dat zijn beroemde woorden uit Psalm 23. Deze zalving door Maria was uiteindelijk een zalving door God Zelf. Overvloeiende liefde!

4. In die zalving mogen wij delen!

En nu het toppunt: in die zalving, gemeente, in die zalving mogen u en jij en ik délen. 2 Korinthiërs 1: 21, een prachtige tekst: 'Het is God die u en ons Christus', oftewel: 'Het is God die en en ons de Gezalfde als fundament geeft, die ons allen heeft gezalfd, heeft gewaarmerkt als zijn eigendom en ons als voorschot de Geest gegeven heeft.' Dat is christen zijn: met Christus zijn, met de Gezalfde zijn, delen in die zalving. An de Avondmaalstafel vieren we die eenheid met Christus, met de Gezalfde. En God zegt: 'Ook jouw hoofd zalf ik met olie, jouw beker vloeit over!' Zó geeft God ons het waarmerk, dat we Zijn eigendom zijn. Jij hoort bij Christus!

Laat het maar zien, gemeente, uw geloof! Laat het maar zien, uw liefde, uw overvloeiende liefde! We moeten veel vaker spontaan onze liefde laten zien, onze liefde voor onze Heer, voor onze Verlosser! Laat het maar zien! En áls u dat doet, dan zult u het merken, net als Maria, dat de Vader u gebruikt, als instrument in Zijn hand. Want u hoort bij Hem. U deelt in de zalving van Christus.

Laatst viel mijn oog erop, tussen alle spullen. Een tekening, al jaren oud, zorgvuldig gemaakt, met een dier, een soort vos, en allemaal hartjes, en daarbij: 'Voor de liefste vader'. Zo'n tekening, die is goud waard! Wilt u uw liefde uiten aan uw Heer, uw Vader? Doe het! Hij is het waard!
Amen.

Reageren? René van Loon, tel. 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl